

Βασιλιάς στο Άργος εκείνο τον καιρό ήταν ο Γελάνορας. Ο Δαναός πήγε και τον βρήκε και του ζήτησε τον θρόνο: Ήταν απόγονος του Δία και της Ιώς, της κόρης του Ίναχου. Ο Γελάνορας αρνήθηκε. Αυτός ήταν απόγονος του Δία και της Νιόβης, εγγονής του Ίναχου. Ούτε οι νεοφερμένοι ούτε οι άλλοι είχαν καμιά όρεξη να πολεμήσουν για τον θρόνο και είπαν να το κουβεντιάσουν το ζήτημα. Τους πήρε η νύχτα χωρίς να καταλήξουν σε κάποια απόφαση κοινά αποδεκτή. Διέκοψαν για την επομένη.

Ξημερώματα τους ξύπνησαν μουγκανητά αγελάδων. Έσπευσαν όλοι να δουν, τι συμβαίνει. Οι αγελάδες μουγκάνιζαν καθώς ένας ταύρος είχε μπει ανάμεσα σ' αυτές και ένα λύκο που προσπαθούσε να αρπάξει μια από αυτές για να την φάει. Ταύρος και λύκος είχαν ριχτεί σε θανάσιμη και αμφίρροπη μονομαχία. Κάποιος έριξε την ιδέα ο λύκος να αντιπροσωπεύει τον νεοφερμένο Δαναό και ο ταύρος τον ντόπιο βασιλιά, Γελάνορα. Συμφώνησαν ότι, αντί να τσακώνονται, να περιμένουν να δουν την έκβαση της μονομαχίας ανάμεσα στα δυο ζώα. Αν νικούσε ο ταύρος, ο θρόνος θα έμενε στον Γελάνορα. Αν νικούσε ο λύκος, το σκήπτρο θα περνούσε στον Δαναό.

Δυστυχώς για τον Γελάνορα, ο λύκος τελικά κατασπάραξε τον ταύρο. Ο θρόνος πέρασε στον Δαναό που έκτισε ναό στον λυκείο Απόλλωνα. Λυκείος σημαίνει φωτεινός αλλά ο Δαναός ή ο θρύλος θεώρησαν ότι ο Απόλλωνας έστειλε τον λύκο για να διευκολύνει την αλλαγή της δυναστείας στο Άργος. Τους επόμενους αιώνες, οι Αργείοι έδειχναν το άγαλμα του Λυκείου Απόλλωνα που ο Δαναός τοποθέτησε μέσα στον ναό.

Μια διαφορετική εκδοχή θέλει την πάλη του λύκου με τον ταύρο να έγινε μετά το πέραςμα της βασιλείας στον Δαναό. Ο καινούριος βασιλιάς διαπίστωσε ότι η Αργολίδα υπέφερε από την λειψυδρία που προκάλεσε ο Ποσειδώνας όταν έχασε την χώρα από την Ήρα ή η Ήρα όταν έπιασε τον Δία με την Ιώ. Απευθύνθηκε στο μαντείο που τον πρόσταξε να βγει στην εξοχή και να ψάξει να βρει ένα λύκο να παλεύει με ένα ταύρο. Αν νικήσει ο ταύρος, να κτίσει ναό στον Ποσειδώνα. Αν νικήσει ο λύκος, να τον κτίσει στον Απόλλωνα. Νίκησε ο λύκος κι έτσι στήθηκε ο ναός του Απόλλωνα, ενώ ταυτόχρονα η περιοχή απέκτησε πηγή με νερά. Ο ταύρος, όπως ήδη έχει αναφερθεί, ήταν το κατ' εξοχήν ζώο του Ποσειδώνα. Η νίκη του λύκου, κατά πολλούς ερευνητές, σηματοδοτεί τη νίκη των νεοφερμένων λαών επί των παλιών. Ο θρύλος όμως αλλιώς αναφέρει την ιστορία για το πώς το άνυδρο Άργος απέκτησε νερό.

Στην απόγνωσή του, ο Δαναός έστειλε τις κόρες του Δαναΐδες να βρουν κάποια πηγή. Η Αμμώνη ήταν μια από αυτές. Το όνομά της σημαίνει «η άψογη». Ξέκοψε από τις άλλες κι άρχισε να ψάχνει. Κουράστηκε κι έγειρε να ξαποστάσει. Αποκοιμήθηκε. Η τύχη τα 'φερε να βρεθεί μπροστά της ένας σάτυρος, που την ορέχτηκε. Η Αμμώνη ξύπνησε κι άρχισε να τρέχει. Ο σάτυρος την έστρωσε στο κυνήγι. Ή, κατ' άλλη εκδοχή, η Αμμώνη τόξευσε ένα ελάφι αλλά το βέλος της βρήκε τον σάτυρο που κοιμόταν, ξύπνησε, την είδε και την κυνήγησε. Πάνω που την πρόλαβε κι ήταν έτοιμος να τη βιάσει, ξεπρόβαλε ο Ποσειδώνας. Με αντίπαλο τον θεό, ο σάτυρος δεν είχε καμιά τύχη. Ο θεός τον σημάδεψε με την τρίαινά του. Ο σάτυρος το 'βαλε στα πόδια. Η τρίαινα καρφώθηκε σ' ένα βράχο. Γεμάτη ευγνωμοσύνη, η όμορφη κόρη δόθηκε στον θεό κι εκείνος, σε ανταπόδοση, την κάλεσε να τραβήξει από τον βράχο την καρφωμένη τρίαινα. Η Αμμώνη την τράβηξε. Μια πηγή ανάβλυσε από τον βράχο. Έγινε στη Λέρνα και ήταν η πιο καλή πηγή της Αργολίδας. Έτσι, λένε, σώθηκε ο κάμπος. Κι έτσι, εννιά μήνες αργότερα, γεννήθηκε ο Ναύπλιος.

Ο Δαναός έγινε σπουδαίος βασιλιάς. Αυτός, είπαν, έφερε στην Ελλάδα τα γράμματα, δίδαξε την γεωργία και ναυπήγησε την πρώτη πεντηκόντορο, το πλοίο με τα πενήντα κουπιά που τον έφερε στην Αργολίδα. Από το όνομά του, οι Έλληνες ονομάζονταν και Δαναοί:

«Φοβού τους Δαναούς και δώρα φέροντας» έμελλε να προειδοποιήσει τον βασιλιά της Τροίας ο μάντης όταν οι Έλληνες δήθεν αποχώρησαν από την Τρωάδα αφήνοντας πίσω τους τον Δούρειο Ίππο.

(τελευταία επεξεργασία, 1 Φεβρουαρίου 2021)